

Drumul pân' la tine

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Nu știu de ce secunde sunt curbe,
Nu au origini, se rotesc în gol,
Nici o furtună n-o să le perturbe
Chiar dacă timpul cade-n brânci, frivol.

El nu privește-n urmă nicio clipă
Și nici nu-i pasă dacă-l înțelege,
De îl aduni ori dacă faci risipă,
Nu-l doare nici de plebe, nici de regi.

Pe marginea apusului din mine,
Eu mai măsoar distanțele în ari,
E timpul scurt, dar drumul pân' la tine
E plin de flori, poeme și arțari.

- E totul relativ și-apoi ce dacă
Ne revoltăm sau împotriva cui?
Timpu-i ștregar, oricum vine și pleacă
Și nu dă explicații nimănui.

Noi alternăm demult, un "du-te, vino",
Aproape tu, așa departe eu,
Iubirea mea, cândva-mi spuneai: "străino,
Dă-mi mâna să pășim pe curcubeu"

Și am crezut în visul meu cu tine,
N-am pus pe fericire embargo,
Ce dacă timpul pleacă și revine,
E drumul lui și n-are încotro.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif